

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Naša situacija.

II.

V zadnjem članku smo dokazali eksistenco slovenskega naroda, političnega faktorja v Avstriji, s katerim mora vlada računati ter kateri si je se svojo vztrajno, več kot tridesetletno hudo borbo priboril respekt in lahko rečemo skrivno zavist svojih najzagrizenejših sovražnikov.

Ozrimo se zdaj v mejusobno razmerje slovenskega ljudstva, v individualno zrelost politično, katera je podlaga daljnemu uspešnemu delovanju na polji narodnega razvitka in njegovemu političnemu smotru. Naš srednji, meščanski stan, centrum in najimenitnejši del — bi rekel — v aktivnej politiki, se je v šoli izkušenj in osebnega prepričanja v borbah minolih let utrdil in odločno postavil na narodno stran. „In dessen Mark lebt die schaffende Gewalt“, pravi jeden največjih nemških pisateljev, in resnica je. Srednji stan pridobljen, pridobljena je vsa narodna falanga. Iz srednjega stanu se rekrutirajo po večini naši predboritelji, naši zagovorniki, iz njega se nadomestuje vsa inteligencija, največ naših advokatov in odgojevalcev mladine. Poslednja dva stanova pa uplivata gotovo najlaglje in najbolj na prosto maso narodovo. Za srednjim stanom ne zaohtaja, kar je naravno in po genealogiji motivirano, naša, — z navdušenjem lahko trdimo, — samo naša duhovščina. Njo vé ceniti le oni, ki v resnici ljubi svoj slovenski narod in pozna, da je brez nje naš žulavi težak nič, z njo se polagoma vzpenja na ono mesto, ko s preiščeno, aktivno močjo poseže v boj svojih omikanejših rojakov.

Naša inteligencija, naš srednji stan stana sedaj neomahljiva moč, — ponavljamo še

en pot — in delavna masa napreduje od dné do dné, zori z vsakim letom, zavest jo prešinja toliko bolj, kolikor več krivic se jej godi, kolikor bolj se pospešuje vse delovanje zatreti iskro, plamen vzbujenih duhov, ki obsega z električno hitrostjo dan na dan vedno novo, večje okrožje.

Kaj pa mladina, našega in vsacega naroda največji biser? Da, srce nam kipi od milobe in navdušenja pri tem imeni, v pogledu na cvet slovenski, našo mladež. Tudi ona, tudi mladina je naša, in takov položaj, v kakeršenem se izreja ona, izcimi le blage značaje, ki so ostali čisti sredi kužnega zraka, ali pa mora pogubiti vse, brez izjeme.

„Kdo je mar?“ poje naš pesnik Koseski, in mi rečemo ponosno, to je naša mladina, naša dika, naša bodočnost, ki si nabira le po bodečem trnju medu svoje omike, srka le iz tujega jej materijala tvarino svoje vede, pušča mirno in ubogljivo ponujano jej potujčevalno hrano na strani, ter izbira le pravo zrnje, raste, cvete in se dviga, zvesta sebi in svojemu rodu. „Wenn sich der Sommer erhebt, reift auch die Knospe zur Frucht“, poje pesnik, a mi, rečemo: kadar pride nje čas, dozori tudi slovenska mladina in vzame z navdušenjem orožje svojim sivim očetom iz rok, ter nastopi z novo močjo pot borbe za svete pravice gotovo v teku let izboljšane taktiki in izkušnji ter z neutrujenim pogumom. Po besedah Molièrovih jej prorokujemo najlepši uspeh. Ta odlični mož pravi: „Pogum ima skoraj toliko vrednost kakor krepóst in sreča“, mi pa temu pristavljamo: v slovenskeji mladini, v slovenskem narodu sploh je zagotovljena njega eksistenca in lepša njega bodočnost. L.

Ljudske šole in deželni zbori.

[Izv. dop.]

Solnogradski poslanec Lienbacher je v državnem zboru gledé ljudskega šolstva stavil dva predloga; prvič, naj se skrajša osemletna šolska dolžnost, drugič pa je predlagal, naj se § 21. zakona od 14. maja 1869 prenaredi tako, da bodo odsle deželni zbori določevali, s katerim letom naj otroci pričenjajo v šolo hoditi in koliko časa so zavezani šolo pohojevati. Iz šole bi smeli otroci po Lienbacherjevem predlogu izstopiti samo tedaj, kadar so se navadili čitanja, pisanja in računanja. Sicer je pa drugi predlog Lienbacherjev samo popravek ali zboljšanje prvega; njegov prvi predlog pušča državnemu zboru pravico določevati šolske zakone, drugi predlog pa daje to pravico deželnim zborom, ki poznajo najbolje potrebe dotične dežele.

Lienbacherjev predlog se je izročil posebnemu šolskemu odseku, a vlada naša se temu nij protivila; to svedoči, da ceni tudi ona važnost tega pitanja ter posredno priznava, da nij umestno, ako bi veljal povsod skozi in skozi in brez izjeme princip osemletne šolske dóbe. Pri debati, ki se je vnela v državnem zboru o tej zadevi, je bil znamenit zlasti Lienbacherjev in govor Čelakovskega. Dr. Čelakovsky, češki poslanec, izvedenec v šolskih stvareh, je poudarjal zlasti avtonomijo dežel v zadevi šolstva. V področje deželnih zborov spada šolstvo — je rekel — uže po oktoberskem diplomu in februarškem patentu. Tudi decemberska ustava ima gledé šolstva določila, da v delokrog državnega zbora spada samo določevanje principov ali načel ljudskega šolstva in gimnazij. A po državnej šolskeji postavi se nij čisto nič oziralo

Listek.

Kdo bo lonec pomil?

(Zapisal Fr. Str.)

Pa ne, da bi kdo rekel, da je bil ranjki „Pojdisemuhat“ prazne glave! Tega nikakor ne! Razžaljene kosti ranjkega bi se trikrat v grobu obrnile, ko bi se kdo drznil ziniti kaj tacega. Upam pa, da kdor ga je poznal, ko je še travo tlačil, kakor vsakdo izmed nas, ga ne bode obsojeval; kdor ga pa ne pozna, bo molčal. Jaz sem ga poznal, in tudi on mene, kakor brat brata, ker sva ga večkrat srkala iz ene in iste posode po starej navadi, ali — razvadi.

Nekega zimskega večera sediva zopet vsa zamišljena pri kozarci. Umrl je bil bogati Marko Komar, ki je štel srebrnjake „na tri vogale“.

„Ali veš,“ me vpraša Pojdisemuhat, „kako je bilo takrat, ko je ranjki Marko kašo večerjal?“

Molčé mu zanikam, izpraznim posodo, jo nalijem zopet in postavim prèdenj.

„De-te, kapljica res nij slaba,“ pravi izpivši iz kozarca, odloži svojo „rībnišco“ in me v drugo vpraša: „Njegovo Mico si poznal, tisto staro debelušo?“

„Dobro,“ odgovorim jaz, „ki nij marala slišati, da ima uže sivo glavo.“

„Prav, prav,“ pristavi Pojdisemuhat in se namuzne.

Na sv. Martina god pride Marko zvečer nekoliko vzdignjen domov in ukaže Mici, naj mu kaše skuha. Sam ne ve, kdaj jo je jedel zadnjič.

„Bog pomagaj, ali si znorel, ali kaj ti je? Nocoj — in kašo, in uprav nocoj, na sv. Martina god!“ zagrmí nàdenj njegova klepetava zakonska polovica. Ne gre jej v glavo, zakaj

nje „stari“ hoče kašo, in ne kaj družega. In vprav nocoj, na sv. Martina večer, ko se vendar spodobi kaj mesnega.

Ali, Marko je bil trmoglav in kar je rekel, je bilo kakor pibito.

„Veš kaj, Mica! Do sedaj se še nikoli nijsva bila sprla, pa tudi nocoj se ne smeja. Ti mi skuhaj kašo, pa je konec besedij! Če tebi ne tekne, skuhaj si kaj posebe?“ To rekši, svojo „staro“ prav resno pogleda.

Mati Mica bi bili gotovo molčali; a denes je sv. Martina god, in kaša za večerjo se res ne spodobi. Mica molči in misli. In kaj pravite, kakšne misli jej rojijo po sivej glavi? — Kašo skuhati je lahka reč, in če je tudi sv. Martin denes; ali kdo bo lonec pomil?“

Malokateri bralec teh vrstic še nij jedel te rajsko-slastne jedi, in malokateri izmed istih, ki so kašo uže jedli, vé, kako težko je lonec pomiti, a brez kropa se ne dá niti skorja od

Umrli so v Ljubljani:

27. februarja: Marija Andolšek, gostaška, 36 let, na starem trgu št. 21, za vneto trebušne mrene.
28. februarja: Marija Pavlin, uradnikova vdova, 68 let, na mestnem trgu št. 10, za pljučno vnetico.
29. februarja: Alojzija Kladnik, šivilja, 19½ let, v Križevniških ulicah št. 7, za pljučno in črevesno sifiko. — Andrej Pajšar, dninar, 50 let, na cesti v mestni log št. 4, za rakom v želodci.
3. marca: Marija Gurnik, vdova železnice poštaje načelnika, 66 let, na Fran Josipa cesti št. 9, za

starostjo. — Alojzij Bastole, delavčev sin, 10 mes., na Dunajske cesti št. 23, za božjastjo.

2. marca: Franca Namre, remenarjeva vdova, 57 let, v gospodski ulici št. 9, za prsno vodenico. — Jera Dovč, strežnica, 58 let, v Kravje dolini št. 11, za sušico.

V deželni bolnici:

29. januarja: Janez Ličar, delavec, 70 let, za starostjo. — Matija Dolinar, delavec, 48 let, za vodenico.

1. marca: Josipina Jošte, gostaška, 60 let, za srčnim eksudatom.

Najboljši

salónsk premog

(44—20)

in **razkrojena drva**

po najnižji ceni pri

A. Debevci, rimska cesta (Gradišče) 19.

Telegram iz Pariza.

Naprošeni smo, da ta telegram objavimo zavolj njega posebne važnosti.

Vlada francoska

je ukazala popolnoma razrušiti in podreti tuilerijsko palačo v Parizu, zato so francoske oblasti odpovedale vse prostore v tej palači nahajajoče se največje trgovine sveta.

Ker se morajo prostori v določenem kratkem času izprazniti, in bi se izgubila kaveja 400.000 frankov, ako bi se ne izpraznili do določenega obroka, zato je direkcija te trgovine, pod vodstvom gospoda Olivera v. d. S., glasovitega trgovca iz Amsterdama, v jedni glavni skupščini ukazala, da se vse blago za majhen del prodajalskih stroškov podari, ker je nemogoče tolike zaloge blaga v tako kratkem času v Parizu razprodati; zato je bilo vse blago v enakih delih razposlano na Avstrijsko, Nemško in Angleško. Omenjamo še enkrat:

Vse blago dobi se zastonj

samo za majheno odškodovanje prodajalskih stroškov.

Vodstvo prosi, naj čestito čitajoče občinstvo to vrlo ugodno prodajalsko naznanilo popolnoma uporabi in naj se samo z jedno naročbo za poskus preveri, kako resno, solidno in neverjetno po ceni je to blago, katero se je dobilo iz vseh krajev svetá.

V dokaz, da je vse strogo solidno, naj služi naznanilo, da vzememo brez ugovora nazaj vsak komad, ki komu nij po všeči, ter da ga zamenimo z drugim. To se javno obvezujemo.

Zaloga celega blaga za Avstro-Ogersko.

5000 žepnih ur na valjar od najfinejšega francoskega double-zlata, na minuto regulirane, preje gld. 14, zdaj samo gld. 4.95. Vrlo eleganten komad. Da dobro gredo, jamči se 5 let.

2325 ur na sidro s 15 rubinov, izvrstno na sekundo repasirane, preje gld. 21, zdaj samo gld. 6.75. Od najfinejšega srebrnega niklja, gravirane, 5 letno jamstvo.

3610 remontoir ur od pravega double zlata, navijajo se na kozici brez ključa, priznana najboljša in najcenejša ura svetá, preje gld. 21, zdaj samo gld. 9.50.

1400 pravih remontoir ur od pravega 13 let. punciranega srebra, navijajo se na kozici brez ključa, s kazalno pripravo in pravim kolesjem od niklja, na sekundo repasirane, neverjetno, še nikdar tako v ceno: preje gld. 35, zdaj samo gld. 14.50.

4200 francoskih ur za buđenje, jako pripravne tudi kot ure za p.suo mizo, vse z ropotuljo, preje gld. 12, zdaj samo gld. 4.20, vrlo važne za vsako rodbino in obrtnika.

4980 američanskih dežnih plaščev od kavčuka vsake velikeži, na jedni strani elegantna vrhna suknja, na drugi plašč, ne prodre ga ni mráz ni mokrota, preje gld. 18, zdaj samo gld. 7.30. Najpraktičnejše in najcenejša oblačila.

1800 dežnih plaščev za gospé od pravega angleškega zamaknjenega nepremočljivega cheviot-sukna, najnovejša francoske noše, vsake velikosti, preje gld. 30, zdaj samo gld. 9.50.

3060 kostumov za gospé od pravega angleškega nepremočljivega sukna iz klobučevine, s krasno gospodsko suknjo, najkoristnejše, najlepše, najcenejše in najpotrebnejše žensko oblačilo. Noša najnovejša; preje gld. 30, zdaj samo gld. 9.50.

4000 oblačil od klobučevine za gospé, ne prodre jih ni mračna mraza, elegantno ozajšana, tako gorka, da nij treba druge zimske obleke; preje gld. 20, zdaj samo gld. 7. Neverjetno v ceno.

6500 tucatov namiznega orodja od britanije srebra. Najboljše angleško in tesko blago. Jedni izdelek sveta, ki ostane tudi po 30 letnem rabljenju bel, kakor pravo 13 letno srebro, preje tucat gld. 14, zdaj 12 komadov skupaj samo gld. 3.2. Vse od družih tvrdk naznanjeno blago je ponarejeno.

15 000 tucatov namiznih žlic od britanije srebra, najtežji baze, ostanejo vedno bele. Teh žlic se ne more razločiti od prave srebrnih od 13 letnega srebra. Preje gld. 8, zdaj vseh 12 komadov samo gld. 2.50, in 12 žlic za kavo, preje gld. 4, zdaj gld. 1.20. Priporočila se pos. bno.

2000 zajemalk za juho od britanije srebra, najboljše in najtežje delo, ostanejo zlatom bele, preje gld. 5, zdaj samo gld. 1. Zajemalke za smetano preje gld. 3, zdaj samo 50 novč.

5000 parov svečnikov za sobo od britanije srebrnega oksida, ostanejo pod jamstvom zmirom beli, elegantno gotične oblike, preje gld. 5, zdaj jeden par samo gld. 1.15. Strašno v ceno.

6000 škatljic za sladkor s posrebljenim krovom in podstavkom, od britanije srebra, komad samo gld. 1.0.

3570 suknj za gospé od klobučevine, krasne, z barvenim dvojnimi piscesjem, vrlo praktična obleka in neprecenljiva, preje gld. 7.50, zdaj samo 2.80.

4780 zimskih ženskih rut iz čiste ovčje volne, v najnovejših urijantnih bojah, rdeče, sivo, modro, rjavo, vijolično itd. jednobarveno, komad gld. 1.25.

3000 sraja za gospode od najboljšega platnena štrunga, gladka ali facon-prsa, preje gld. 4.50, zdaj samo gld. 1.50. Prsa so gladka četrtistrika.

5250 sraja za gospé z bogatim, krasnim švajcarskim vzorom in podstavkom, preje gld. 6, zdaj samo gld. 1.50. Obdarovano zaradi izvrstne kvalitete.

6000 nočnih korsetov za gospé, s krasnim čudovitim vezanjem po vsej dolžini, preje gld. 7, zdaj samo gld. 1.50, od teškega barhanta tudi samo gld. 1.50. Krasen komad za vsako gospo.

340 ženskih hlač, s plisejem in vezanjem, ali od primarnega ali teškega barhanta, preje gld. 4.50, zdaj samo gld. 1.50. Tudi za gospode.

10.000 tuc. fran. batistnih žepnih rut z barvenimi robovi, kojih barva se v pranju ne izgubi, vse obrobjeno, tucat samo gld. 1.

6000 tucatov svilenih žepnih rut, od najtežje jonske svile, vsak komad dr. ge barve, preje gld. 12, zdaj tucat samo gld. 3.95. Rabi se jih lahko tudi kot rute za okolo vratu.

6000 pravih angleških potnih plédov iz Londona, najtežje in najboljše delo, res neobhodno potrebno za hišo, družino in potovanje in oblačilo, komad samo gld. 5, preje petkrat več.

5450 namiznih garnitur, sestoječa jedna iz 12 damast. servijetov in jednega velikega miznega pregrinjala, vse s cvetlicami prepreženo, preje gld. 7, zdaj vse skupaj samo gld. 2.85, res potrebno vsakej hiši.

2450 tucatov američanskih svilenih nogovic, prijetna nosa, tudi mej zimskimi nogavicami, sesajo pot, preje gld. 8, zdaj vseh 12 parov skupaj samo gld. 2.90, neobhodno za vsacega potrebno.

1400 tucatov američanskih svilenih nogovic, najzdravejša nosa, ker hladi nogo in vsesa na prijeten način pot, preje 12 parov gld. 12, zdaj 3 pari samo gld. 1.30. Tega še nij bilo.

2385 kožuhaštil pletenih jopie za gospode in gospé, jedno sredstvo zoper prehlajenje; kdor ljubi svoje zdravje, naj si vsak naroči to čudovito srajco. Jeden komad gld. 1.25.

8000 pip od najfinejših umetne morske pene, s krasnim okovom od pravega kitajskega srebra, komad samo gld. 1.35, prepotrebno za vsakega, kdor kadi. Prekupci 10 % popustka.

2000 briljantnih prstanov. Ponarejeno mamljivo delo, neverjetno krasnega ognja, v double-zlatu, preje gld. 10, zdaj samo gld. 2, vse v finem baržunastem etui-ji.

2000 parov briljantnih uhanov. Ponar. v pravem 13 letnem srebru z dvema kamenoma, katerih ne more nobeden dragotinar sveta od pravih razločiti, preje gld. 12, zdaj jeden par v finem baržunastem etui-ji samo gld. 2.50.

1600 briljantnih medaljonov, ponarejeno od double-zlata, posejani z najlepšimi ponarejenimi briljanti, od pravega zlata se ne more razločiti, preje gl. 9, zdaj samo gl. 2.50. Krasen komad.

1200 briljantnih naročnikov, tako kakor pravi, nobeden dragotinar svetá jih ne more od pravih razločiti, posejani s ponarejenimi briljanti, preje gld. 16, zdaj samo gld. 3. Čudo bijouterijsko.

1750 briljantnih brošev, ponar. v najfinejšem srebrnem ponar. obrobku, z več nego 20 ponar. kamenov, preje gld. 12, zdaj samo gld. 2.0.

Naslov: **Haupt-Spedition internationaler Waaren.**

A. Fraiss,

(595—5)

Rothenthurmstrasse 9, gegenüber dem erzbischöflichen Palais, WIEN.

na pravice dežel in narodnostij, deželnim zborom se je samo to pripustilo, da so nekatere izvrševalne določbe ustanovili in da so imeli pravico — plačevati. Po državnej šolske postavi se je vse uravnalo po enem kopitu — za vse različne dožele, okraje in vasi, v katerih so z ozirom na klimatične, ekonomske, narodnostne razmere vendar tako različne okoliščine, naj bi veljale ene in iste postave. Namesto da bi bila vlada za uvedbo šolske obveznosti rabila razna humanna sredstva, pohvale, olajšave pri obrtniki, vojaštvu, prednosti pri volitvah itd. — pretela je in izpeljavala je v ta namen razne kazni, obstoječe v denarnih globah in zaporih. — Na dalje je razvijal govornik svoje misli gledé tega vprašanja tako, da bi se vse šolske zadeve in ne samo osemletna šolska doba, katere ne spadajo ravno k „temeljnim določbam“, odvzele državnemu zboru ter izročile deželam. Govornik se je naposled branil napadov onih centralistov, ki avtonomistom očitajo reakcijo zavolj tega, ako bi se obravnavale šolske zadeve v deželnih zbiorih, rekel je, da malokateri narod važnost ljudske šole bolj cení, nego češki narod, kateri stavi ravno na nje vse upanje. Saj se smatra ljudska ali narodna šola temeljem, kadar koli se govori o zboljššanji ljudskega blagostanja, o napredku, o kmetijstvu, obrtniki in trgovstvu. Kadar govorimo o vojaški postavi, o avtonomiji okrajev, občin itd. — vselej poudarjamo važnost temeljnega pouka v ljudskih šolah. Zbog tega je govornik tudi za osemletno šolsko dobo, kjer koli se le izpeljati da. S tega stališča je torej za to, da se predlog Lienbacherjev v posebnem šolskem odseku pretresuje.

Ume se dakle, da se centralisti jezé nad avtonomisti, ki nameravajo deželam povrniti zopet one pravice v šolskih zadevah, katere jim je ustavovrstvo odvzelo ter izročilo državnemu zboru. Kakor je še mnogo napak in krivic utemeljenih v zakonu od 14. maja 1869, katere se morajo polaganu odpraviti, da se vpeljó zopet naravne razmere na šolskem polji, tako je bil tudi § 21 istega zakona samo na kvar šolstvu, ljudstvu in učiteljem samim, zato je dobro in primerno, da se odpravi, da dobé dežele zopet svoje pravice, ob jednem pa da se olajša stanje ljudstvu in učiteljem.

— n —

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. marca.

Avtonomistiška stranka državnega zbora, na katero se naslanja Taaffe, kadar potrebuje nje pomoči, postaje dan za dnevom nezadovoljnějša z zdanjo situacijo. Vlada Taaffejeva ne stori ničesa, da bi opravičila nadeje, katere je večina avstrijskega prebivalstva stavila vanjo, nego ozira se zmirom samo na nemške centraliste, ki so tudi v državnem zboru vendar v manjšini. Eksekutivni komitet avtonomistiške stranke bode v kratkem moral presoditi, ali gre še na dalje podpirati pod zdanjimi razmerami Taaffejevo vlado. Taaffe naj se odloči na desno ali na levo, kar bode itak moral storiti, če se bode hotel še na dalje obdržati na ministerskem stolu.

Nedavno smo poročali, da je **obrtnski odsek** državnega zbora sklenil posvetovanja za toliko časa odložiti, da se določijo načela, po katerih bi se revidiral obrtnski red. Ta predlog je bil stavljen od ustavovrne strani, in bil sprejet s 7 glasov proti 5. V zadnji seji v sredo pa se je ta ukrep ovrzel kot škodljiv; centralisti so se ve da ostali na svojem stališču, a grof Belcredi jim je moral očitati, da hočejo samo to preprečiti, da bi se obrtnskega reda ne revidiralo. Na to je pa podpredsednik centralist Matscheko odložil svoje mesto.

Odsek za posvetovanje zakona zoper **oderuhe** je izvršil svoje poročilo; večina tega odseka se je odločila za sprejem najvišje obrestne mere, in po tem sklenila načrt zakona. Vlada Taaffejeva je baje zoper postavljenje najvišje obrestne mere.

O bivšem **hrvatskem** banu Mažuraniću piše Schuselkina „Reform.“ Zakaj je pal Mažuranić? On je bil magjarskim hegemonom prežilav, duševno jih je preveč presežal. Navzlic njegove previdnej popustljivosti mora se vendar priznati, da so Hrvatje pod njega banovanjem napredovali, počasi sicer a tim gotoveje. Ono malo dobrega, kar se je imelo v Hrvatske, bilo je samo delo hrvatske vlade, in narodna zavest se je močno vzbudila. Zato — nadaljuje navedeni list potem z ozirom na novega bana Pejačevića — zato se bode novi ban kmalu uveril, da se ne bo mogel bojevati zoper to narodno zavest, ako bi ga bila volja to poskusiti. O Mažuraniću je znalo vsako dete v Hrvatske, da je on z dušo in telesom Hrvat, da je on jeden najplemenitejših narodnih duhov, da je on jeden izmej najdarovitejših pesnikov v narodu. Ako je on kaj dopustil, o čemer se je mislilo, da škodi interesom naroda in zemlje, to se je moglo samo videti, a da je resno škodljivo, tega nij mogel nijeden Hrvat verovati. A drugače je s Pejačevićem. Uže ta okolnost, ker ga je ogrska vlada postavila na čelo vladi, vzbuja bojazni, pa ako je njegovo domoljubno

delovanje v zadnjih letih popravilo, kar je bilo preje zanemarijeno. to se vendar lahko vzbuja bojazen, da-li ne bi mogóe bilo, da zopet pade v prejšnje pomote. Posebno v najvažnejšem vprašanji gledé utelovljenja Vojne krajine ima grof Pejačević mnogo težji položaj negoli njega prednik. Hrvatje zahtevajo, da se mora izvesti zjedinjenje dveh „polovin“ hrvatske zemlje, in ako se to ne zgodi, to Hrvatje odbijajo vsako nagodbo z Magjari. Dokler je stal ban Mažuranić na čelu zemeljske vlade, se hrvatskemu narodu nij bilo bati, da se mu zgodi prevelika krivica, Pejačeviću narod ne more tako brezpogojno zaupati in zdaj se krajisko vprašanje ne sme ločiti od nagodbe z Magjari.

„Corespodance hongroise“ pa piše, da je ban Mažuranić padel zavoljo tega, ker ogrska vlada nehče pred zaključenjem finančialne nagodbe spojiti Vojno krajino s Hrvatsko; uzroka njega padca je iskati v narodnih aspiracijah Hrvatov, „ki so se pod Mažuranićem razvile preko mere.“

Vnanje države.

Rusko državno svetovalstvo je z adresó čestitalo svojemu vladarju na njega petindvajsetletnici; v tej adresi našteva carja Aleksandra velikanske reforme; carjević Konstantin je adresó prečital. Car je odgovoril, da upa na Boga, ki naj Rusijo otme hudih dnij zdanjih. Tudi senat je izročil carju posebno adresó. Po celej Rusiji pa se je carjeva petindvajsetletnica svečano praznovala, posebno velikansko pa v Moskvi, Harkovem, Varšavi, Rigi, Tifisi; povsod se je slavje mirno vršilo, kar pa nemškimi novinam nij všeč.

Dakle oni junak, ki je streljal na **Melikovega**, je tudi semitskega pokolenja, obrezan potomec Abrahamov; ko so ga ujeli in zaprli, je dejal, da je dijak, Melikovega pa da bode kdo drug umoril, ker se njemu nij posrečilo.

V **nemškem** „rajhstagu“ se je načrt zakona o namnoženji nemške vojske sprejel v prvem branji; na to ozirajoč se, pravi berlinska, Bismarku sorodna „National Ztg.“ da je šlo pri debati za avstrijsko in nemško bodočnost, in da jej Avstrija dela veliko skrbij — Bismark da si nij iskal tovariša na Dunaji, nego je samo hotel, da je Avstrija oprezna tako, kakor upa od nje Nemčija, da bode. Kaj se pravi to? Ali je Avstrija uže res tako Nemčiji podlegla, da mora ta zánjo skrbeti?

Dopisnik francoskega časopisa „Gaulois“ se je neki pogovarjal s knezom Hohenzolohem v Berlinu. Knez Hohenzoloh je dejal, da je prevzel ponudeno mu mesto v uradu za vnanje zadeve, da bode mej tem Bismark mogel ukrevati, a potem da se vrne v Pariz nazaj; potlej je tolažil, da Nemčija nič ne namerava zoper Francijo, isto tako ne zoper druge sosedé.

lonca ločiti. Ko bi imela kako deklo, bi bilo uže še. Mica pa rada vse sama opravlja, samo, da so trivoglati srebrnjaki v miru. In sedaj bi morala ona lonec pomiti! Ne boš!

Marko, se ve da, je dobro vedel, da se bo njegova „stara“ branila kaše kuhati; tudi je dobro vedel zakaj. Zato le molči in čaka, kaj poreče Mica.

„Če boš ti lonec pomil, ti je skuham, ali jo pojdi pa sam kuhat,“ se Mica možko odreže.

Toda Marko nij znal kuhati, pomival pa tudi še nij nikoli. Utegnilo bi se pripetiti, da lonec ubije, ker je bil precej neroden. In kaj potem? To jej vse razloži in še pristavi, naj bi se sporazumela na kak drug način.

„Uže velja,“ pravi Mica, „jaz ti kaše skuham; a kdor po večerji prvi izpregovori, pomije lonec.“ Češ, sedaj ga imam. Sosed pride nocoj gotovo malo povasovat, in ž njim bode moral govoriti.

Za dobro uro je kaša uže na mizi. Sline se mi cedé, ko vidim bogatina Marka, kako hlastno je prezabeljeno kašo. Kdo bi mi zameril? Se ve da, Mica se kaše še dotakniti nehče, Kava, ta blažena kava!

Povečerjata. Po starej navadi bi imela moliti rožni venec. A kdo bode začel? Lonec bi pomil, kdor prvi jame moliti! Vest ja začne peči. Toda — kaj je stara navada, kaj vest, kadar je treba lonec od kaše pomiti! Poklekneti in moliti vsak zá-se. Odmoliti. Zimski večer je dolg; sosed le nij. Marko se je vsedel za peč in puši iz pipe, ki jo je neki podedoval po svojem starem očeti. Vidi se mu, da mu tobak diši; kajti nabasal jo je uže v drugo.

Pozno je uže bilo naslednji dan; a pri Komarjevih so še vežne duri in vsa okna zaprta. Čudno se to zdi sosedoma, ker sta bila Marko in Mica navadno zgodaj na nogah. Denes pa je uže ura devet, in še vse je zaprto!

Soseda gresta pogledat; trkata in trkata. a vse zastonj! Marko in Mica sta pa sladko ležala na mehkih posteljah. Ni njemu ni njej se nij zljubilo vstati, ker sta oba dobro vedela, da bo prišel kdo in da bi bilo treba govoriti. Soseda le močnejše trkata in razbijata, na vežne duri. Marko in Mica se pa gledata, kakor bi si hotela reči: jeden izmej naju bo vendar moral prvi izpregovoriti. A Marko je bil mož-besede, Mica pa tudi nij bila samo malo trmasta.

Soseda vlomita v hišo in prilomastita kar naravnost v sobo, kjer sta naša ljubeznjiva zakonska premetavala svoje stare kosti po posteljah.

„Za božjo voljo, sosed, kaj vem je? Povejte vendar, kaj se vam je pripetilo?“

Malomarno izvleče Marko roko izpod gorke odeje in pokaže s prstom na Mico.

Stopita k Micinej postelji; a Mica zopet kaže na Marka. Soseda hodita od postelje do

Dopisi.

Iz Savinjske doline 3. marca [Izv. dopis.] Neverjetno vest poroča „Obzor“ v št. 46., da Mahomedani ne smejo prestopati h kristijanskej veri, in to zaradi visoke naredbe c. kr. vlade za Bosno in Hercegovino.

V dokaz, da ima ta naredba veljavo, navaja „Obzor“ naslednji dekret c. kr. okrajne oblasti v Visokem:

„Št. 1205

c. k. kotarska oblast u Visokom.

Usljed naredbe visoke c. k. vlade za Bosnu i Hercegovinu od 6. oktobra 1879 br. 12252 daje se do obćeg-znanja, da Mahomedanci, koji žele na zakon kristijanski prejši, njima to pravo nepostojava to učiniti, jer to od nikakve nužde nije, i država to sa svojim postojećim zakonom strogo zabranjuje; takodjer je ovaj c. k. kotarskoj oblasti od visoke vlade podpuno pravo dato, da takovim dogodjajem svagda na put stane.

Ako bi se ipak takovi slučajji bez znanja ove kotarske oblasti dogodili, to stoji istoj pravo takove kroz dotične parohialne urade odmah odstraniti i dotičnike strogo kazniti.

C. k. kotarski predstojnik:

Rajčetić s. r.“

Po tem takem se imajo v Bosni in Hercegovini kaznovati osebe, katere, izneverivše se Mahomedu, se zberó okolo zastave božjega Sina?

Vprašamo, po katerem kazenskem zakonu, morebiti po koranu — kali? —

Domače stvari.

— (Dobrodelno veliko akademijo) na korist stradajočim Istranom in Notranjem napravijo, — kakor smo že omenili — jutri v deželnem gledališči tukajšnja narodna društva. Program: 1. Slavnostna overtura, svira gledališki orkester. 2. Havlasa: „Crnoj gori“, zbor, poje moški zbor čitalniški. 3. Telovadna produkcija „Sokola“ na mizi. 4. Nedved: „Popotnik“ zbor s tenor-samospevom, poje moški zbor čitalniški, a samospev g. Meden. 5. Igralka. Veseloigra v enem dejanji, prosto po Fournieru poslovenil V. Eržen. 6. Telovadna produkcija „Sokola“ na drugu. Vstopnina: v parter in v lože 50 kr., fauteuil 80 kr., sedež 70 kr. — Galerija 25 kr., sedež na galeriji 50 kr. — Dijaški in garnizon biljeti 30 kr. — Preplačila se hvaležno sprejemajo. Kasa je odprta jutri zjutraj od 10—12

postelje, od Mice do Marka, od Marka do Mice. Vse zastonj! Besedice ne moreta izvleči iz nikogar.

„Pa naj reče kdo, da nijsta znorela?“ pravi prvi sosed.

„Ali pa jima je Bog jezike zavezal,“ pristavlja drugi.

Premišljujeta in ugrabata, kaj jima je storiti. Tukaj nij, da bi ja čuvala, ker je treba iti na delo. Prvi sosed ostane pri Marku, a drugi hiti v župnijo in razloži vso nesrečo gospodu župniku.

„Pridem pogledat,“ pravijo g. župnik, „vi pa pojdite nazaj in me počakajte; po maši pridem.“

Črez dobro uro res pridejo g. župnik in vprašajo Marka, kaj mu je. Marka kaže s prstom na svojo Mico.

„Mica, povejte, kaj je vam?“ vprašajo g. župnik tudi njo. Vse zastonj.

„Vesta kaj,“ reko g. župnik sosedoma,

ure in zvečer ob 6. uri. Začetek predstave ob 7. uri zvečer.

— (Umrli) je dne 1. t. m. v Varaždinu na Hrvatskem vrli narodnjak profesor Rud. Zemljič, tekar 42 let imejoč. Novine poročajo, da je možu prouzročila prerano smrt straža za živinsko kugo. Pokojnik se je namreč okolo božiča o najhujšem mrazi peljal iz Varaždina v Krajino, in ker so mu na poti konfiscirali stražniki vse gorke odeje, se je močno prehladil in si takó nabavil hudo bolezen, katera ga je spravila pod zemljo.

— (Javna predavanja.) V nedeljo dne 7. sušca popoldne ob štirih bode predaval v Vipavi gosp. Gustav Pirc, pristav na sadje- in vinorejskejši šoli slapenskejši „o vodi iz natoroznanstvenega stališča“, in bode svoj govor razjasneval s poskusi. Ker so dohodki teh predavanj namenjeni vipavskim osiromašenim rodbinam, zatorej se je nadejati obilne udeležitve.

— (Društvo „Slovenija“ na Dunaji) ima denes v soboto dne 6. sušca svojo osmo redno sejo. Na dnevnem redu je predavanje g. Fr. Orožna: „O zgodovini pisma“. Po oficijalnem delu je zabava. Gostje dobro došli! Zborovalo se bode v dvorani Schmejkaloove restavracije „zum Musikverein“ (muzikalnega društva poslopje) I. Canovagasse.

— (Led oškodoval) je — kakor smo nedavno poročali — dravska mostova pri Kámenu in Velškovci. Onega pri Spodnjem Drauburgu pak je popolnem podrl. Kose tega poslednjega mostu so ulovili na št. Lovrenskem brodu in v Studencih nad Mariborom. Isto takó je led mnogo škode napravil na Muri, porušivši mostove v Arnavži. Spielfeldu in Radgoni. V tem zadnjem kraji se je župan Fuchs nesrečo zagledavši, takó prestrašil, da ga je udarila kap, in se je takoj mrtev zgrudil na tla.

— (Zanikrni roditelji) V Rančah na Štajerskem je, kakor čitamo v „Gosp.“ pala 13letna hčerka župana Wratschggota v vrel lug in se je takó opekla, da je uže prihodnji dan izdihnila dušo.

— (Z vozom vred prekopicnil) se je vtorek dne 2. t. m. gospodar pivarne v Laškem trgu na Štajerskem, g. J. Lariš, ko se je peljal iz Celja proti domu. Kočijaž je bil pri tej nepriliki neznančno ranjen, a pivarnar se je takó hudó pobil, da so ga morali na železniškem vozu odvesti domov. Nesrečo je baje zakrivila prehitra vožnja.

„zamudila sta pri delu mnogo; škode pa ne smeta trpeti. Vzemita na mojo besedo, kar se vama zdi, za plačilo!“

Soseda jameta takoj preiskovati, kaj bi bilo zá nja. Pregledata najprvo Markovo obleko. Suknja bi bila dobra, a kdo bi jo kupil? Pregledujeta Micino obleko. Sukneno krilo, to je nekaj vredno! Ne, Mica ima srebrn obroč za črez pas, ali srebrn pas. Ta bi se najlaglje dal spečati.

„Vé presnetó mrhe volčje, vé, tatinske; vama pokažem, kaj se pravi ropati!“ zavpije Mica, skočivša s postelje.

„Hó, hó, pomila ga bodeš, pomila!“ vpije Marko pod odejo, kakor bi bil prismojen. „Hó, hó, pomila ga bodeš ti.“

Gospod župnik in soseda pa gledajo, kakor „tele nova vrata“, dokler jim Marko ne razloži vse dogodbe od začetka do konca.

In Mica, če tudi precej nevoljna, je na posled vendar pomila lonec.

— (Oslo ukral) je neznan tat minolo sredo v Trstu tamošnjega angleškega podkonzula strežaju, kateri je hoteč za gospódo nekaj kupiti, šel v prodajalnico na rudeče-mostnem trgu in je zunaj brez varuha pustil voziček in „sivca“.

— (Duhovenske izpremembe.) V goriškejši nadškofiji: G. M. Vuga, koop. v Pervačini, je prišel za koop. v Miren pri Gorici; g. St. Bressan, vikar v St. Martinu na Krasu, za vikarja v Kozano. — Umrli so po novem letu: g. Andr. Legiša, kanonik stolne cerkve v Gorici; g. Ig. Peternel, vikar v Št. Andreji; g. Jer. Štrekelj, farni kurat v predmestji sv. Roka v Gorici, in g. Val. Doljak, upokojeni duh. v Solkanu. — V Tržaškejši škofiji: Umrli je 21. svečana g. Evgenij Vlah, kanonik kurat v pokoji.

— (Duhovenske izpremembe) v lavantinskejši škofiji. Gg. Jož. Pečnik, župnik v Laporji in Gašper Dornik, župnik pri Novej štifti gresta v pokoj. — Razpisana je sv. Jungerta na Pohorji do 23. marca, sv. Marjeta niže Ptuja do 6. aprila t. l. G. A. Haubenreich je tukaj provizor; za Dobovo prezentiran je g. Jan. Krst. Kunaj.

Razne vesti.

* (Petsto zlatnikov) ukradši pobegnil je dne 1. t. m. iz Gradca — kakor tamošnje mestno svetovalstvo brzojavlja dunajske policije ravnateljstvu — neki 15letni Edmund Koponicz. Mladi zločinec nosi črn „menčikov“ ter ima zadaj na vratu zarastek, po katerem ga je lehkó izpoznati.

* (Z dinamitom užgali) so nihilisti dne 19. m. m. imeniten samostan v Kijevu na Ruskem. Célice menšje, zalóge, tiskarna in knjižnica, v katerejši je bilo mnogo znamenitih in redkih rokopisov hranjenih, so pogorele. Poslednje mesece obče pošiljajo ti rovarji imovitim samostanom pisma brez podpisa, v katerih zahtevajo, naj se jim dá za „sveto stvar osvobojenja ruskega národa iz robstva“ potrebne novčne podpore. Ker je ta kijevski samostan vsa takšna pisma izročal policiji, osvetili so se mu nihilisti omenjenim načinom.

* (Cukrarstvo v Turčiji) bode — kakor poročajo ondodne novine — v svojo oblast prevzela država. Če se ta vest obistini, morala se bode se ve da povišati tudi carina za uvažanje sáharja ali cukra, pri čemer bi naša monarhija, katera prodaje turškim deželam mnogo sáharja, trpela znatno škodo.

* (Posojilnico oplénili) bi skoraj bili tatovi minolega tedna v Monrealu na Sicilijanskem. Uže so imeli dragocenostij nabranih v vrednosti okolo petdeset tisoč lir, ko jih je zasačila roka pravice.

* (Strupena moka.) V Unghvarskem komitatu na Ogorskem, kjer je velika béda, so brezvestni trgovci začeli prodajati moko zelo v ceno — po 4 kr. kilo. Ljudje so jo radi kupovali, a ko so jedli od nje narejene jedi, jih je lomil krč, tresel mráz. Gospodska je dala preiskavati moko ter našla, da je zmleta malo ne od samih nezdravih rastlinskih snovij. Nepoštene mokaerje so zaprli ter jim vzeli „moko“. kolikor so je našli v njih zalogah.

* (Napadena starka.) Vtorek dne 2. t. m. je na konjskem trgu v Pragi pri rokovičarci Popelovki, katerejši soprog je bil ravno pri obedu, ostavivši svojo 63letno soprogo samo, v prodajalnici oglašil se 18leten mladenič, vprašujoč jo uljudno, ali ne stanuje v tistejši hiši mož, katerega je opisal natančnejšje. Stara gospá je prijaznjivo dejala, da nobednega takšnega človeka ne pozna. Zdajci izvleče potepuh izpod suknje železen dróžič ter jame udrihati po rokovičarci. Ta si z obema rokama zakrije obraz ter se umika do vrat prodajalničnih, kjer se izpodtakne. Pri tem nastane tolik ropot, da je napastnik ves prestrašen spustil se v bég in je tudi srečno ušel. Popelovka nij baš opasno ranjena.

Tuji.

Evropa: Rojec iz Sevnice. — Kraupa iz Postojne.

Pri Slonu: Dekleva iz Notranjskega. Lehman iz Dunaja. Bažič iz Hrasnika. — dr. Vošnjak iz Dunaja. — Eisler iz Kočevja. — Karpeles iz Prage. — Kecei iz Kamnika.

Pri Malloti: Kapuscinsky, Schaheri iz Dunaja. — Schmidt, Steinherz, Fink iz Grada. — Kister iz Trsta. — Lavrič, Verbič iz Rakca. — Kümcl, Coles iz Dunaja.

Pri avstrijskem cesarji: Dolinar iz Trate. — Volčič iz Dunaja.

Najgotovnejša pomoč

kakorkoli bolnim v vratu in prsih

lekarja O. Klementov

tirolski prsni sirup,

jako aromatično okusen, popolnem shranljiv izleček najboljših tirolskih planinskih zelišč.

Gospodu lekarnarju O. Klementu v Inomestu!

Ker sva ob početku zime hudo kašljala, ter trpela hude muke v prsih in neprenehljivo zasliženje, rabila sva na mnoge svete jaz in moja soproga vaš „tirolski prsni sirup“; uže v kratkem času sva bila popolnoma ozdravljena. Radostno tedaj naznanjava vam tako srečen učinek vašega izlečka planinskih zelišč, ter se vam najiskreneje zahvaljujemo.

V Inomestu, novembra 1879.

Otto Prechtler,

upok. c. kr. vodja drž. arhiva in pisatelj.

Cena izv. sklenici: 1 gld. av. v.

Osrednja zaloga pri prirejevalci lekarji O. KLEMENTU v Inomestu.

V Ljubljani: lekar Trnkotzy; v Celovci: lekar Birnbacher.

NB. Pri kupovanju naj se pazi na ime prirejevalčjevo in njegovo brambeno znamenje: Očino zelišče (edelweiss) z monogramom na črnej podlogi. (33-7)

V Avstro-Ogerskej, Nemčiji, Franciji, Angliji, Rumuniji, Španiji, Holandiji in Portugaliji branjen

Wilhelmov

antiartritiški antirevmatiški

kri čistilni čaj

(kri čistilen zoper putiko in trganje po udih)

je za

zdravljenje po zimi

jedino in gotovo uplivajoče kri čistilno sredstvo pripoznano.

Z dovoljenjem
c. kr. dvor. kancelije
vled sklepa
Dunaj, 7. decembra
1868.

Odločno poskušeno,
Učinek sijalen,
Uspeh izvrsten.

S patentom
Nj. c. kr. veličanstva
zoper ponarejanje
obvarovano.
Dunaj, 12. maja 1870.

Ta čaj očisti ves organizem; kakor nobeno drugo sredstvo, preišče to vse dele trupa in odpravi z notranjo uporabo vse nečiste bolezenske tvarine iz njega; tudi učinek je trajen.

Temeljito ozdravi putiko, trganje po udih in zastarele bolezni, zmirom gnoječe se rane kakor tudi vse spolske in bolezni na koži, na telesu ali na lici, kite, sifilistiška ulesa.

Posebno ugoden uspeh ima ta čaj zoper uvred jeter in ledic, kakor tudi zoper zlato žilo, rmenico, hude bolečine v živcih, kitah in udih, potem zoper bolečine v želodci, pritisk vetrov, zaprtje, zaprtje vode, polucijo, možko nezmožnost, zoper ženski tok itd.

Bolezni, kakor škropilji, oteklina, se brzo in temeljito ozdravé, ako se neprenehoma pije ta čaj, ker je milo razpuščajoče in vodo odganjajoče sredstvo.

Jedino pravi prireja

Fran Wilhelm, lekarnar v Neunkirchenu (Dol. Avstr.)

Zavitek, razdeljen v 8 šopkov, prirejen po predpisu zdravnika, z navodom za uporabo v raznih jezikih 1 gld., za kolek in zavoj posébe 10 novč.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj, ter naj zatorej vsak zahteva vedno le „Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj, ker so priredki, ki stujó samo pod imenom antiartritiških antirevmatiških kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni, ter jaz vedno svarim pred nakupovanjem taci.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi „Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj“ tudi

v Ljubljani: Peter Lassnik;

Anton Leban, lekar v Postojni; Karel Šavnik, lekar v Kranji; Fr. Waoha, lekar v Metliki; Dom. Rizzoli, lekar v Novem mestu. (541-10)

Izdatelj in urednik Makso Armič.

Nove vozne liste

za železnice

prav po nizke ceni priporoča

„Narodna tiskarna“ v Ljubljani.

Dve njivi,

jedna za sv. Krištofom, druga za smodnišnico (Pulverturm) se prodasta po nizke ceni. Pogoji izvedó se v Krvavej dolini št. 1, pri znamenju. (70-3)

	kr.
Dunajska borza 5. marca.	
Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gld. 55
Enotni drž. dolg v srebru	71 „ 50
Zlata renta	85 „ 70
1860 drž. posojilo	139 „ 50
Akije narodne banke	833 „ 75
Kreditne akcije	296 „ 25
London	118 „ 45
Napol.	9 „ 56
C. kr. cekini	5 „ 10
Državne marke	58

Umrlí so v Ljubljani:

3. marca: Neža Biber, gostaška, 65 let, v gledaliških ulicah št. 1, za otrupljenjem pljuč.
4. marca: Franc Benda, privatnega uradnika sin, 3 mes., na tržakiški cesti št. 26, za krčem.
2. marca: Jurij Šavš, gostac, 70 let, za starostjo.
- Boštjan Bojt, gostac, 82 let, za pljučno vodenico.
- Cilka Roblek, delavčeva hči, 2 leti, za pljučnim in črevesnim katarom.

Zoper jetiko! Radgostski universalni čaj

in

rožnovski maho-rastlinski celilički,

priporoča se posebno

za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolezni, posebno za sušico, želodčevo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje

Velespoštovani gospod lekar Seichert!

Iz Hrudima mi je pisala denes moja prijateljica, naj jej pošljem tri zavitke vašega slovečnega Radgostskega čaja, ter pravi mej drugim tudi to, da jej je ta čaj prava dobrota. Izvolite mi tedaj, ako mogoče s poštnim povratom, pod mojim naslovom poslati tri zavitke čaja in 2 škatljici rožnavskih celiličkov.

S spoštovanjem

Marija Ridi,

soproga izdelovalca glasovirov v Nahodu (Česka).

Vaše blagorodje!

Prosim vas, pošljite mi po poštnem povzetju v poskus jeden avitek Radgostskega čaja in 2 škatljici maho-rastlinskih celiličkov, za neko na prsni bolno osebo, ki kri bljuva. Vlastno leto je to zdravilo istaj dobro služilo in bilo uspešno. Naslov: Župnija Kilb, severne železnice postaja Loosdorf.

Vaše blagorodje!

Ker sem večkrat užel vašo zdravila hvaliti, dakle prosim, da mi pošljete brzo 2 zavitka Radgostskega čaja.

Udani

Henrik Lene,

dvorni puškar, v Be. hau. Friderikove ulice 112. V Berlinu dne 14. aprila 1877.

Čestiti gospod!

Rabil sem vaš čaj zoper svoj hronični katár v želodci; ker mi je pa resnično pomagal, prosim vas prav prijazno, pošljite mi po poštnem povzetju še 2 zavitka svojega izvrstnega Radgostskega univerzalnega čaja.

Spoštovano

(47-1)

Math. Bertel,

trgovec.

Thüringen, Vorarlberg, dne 30. jan. 1879.

Od tega po zdravniške razložbi in predpisih pripravljene čaj, vejjá za 14dnevno rabo pripravljene paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celiličkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posébe.

Radgostski universalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celilički dobivajo se jedino le v lekarni J. Seichert v Rožnovi na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarni: W. Mayr v Ljubljani, W. König v Mariboru, S. Mittelbach in J. Cejbe v Zagrebu, Barmherzige Brüder in A. Nedved v Gradi, A. Marek in J. Kupferschmid v Celji, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Illing v Rottemanu, W. Thurnwald v Celovci.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno zdravlja puiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarn v Rožnavi (Moravska).

Inhalacijské aparate (pulverizatorje) najnovejše konstrukcije, posebno pripravne za to, da se diha natrium benzoicum in podobna zdravila, razpošilja lekarna v Rožnavi **franko s pošto** in natančnim navodom za uporabo. Cena 5 gld.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.